



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annvæ Provinciæ Venetæ M.DC.LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67908)

16. Nobiliore mortis genere optabiliter cecidère Tolosæ, dum peste prostratis opitulari contendunt, ad id voluntariâ suorum capitum destinatione, ac annuentis obedientiæ nutu devoti P. ANTONIVS CARCENAC, & CASPAR ARBE Coadjutor, Patrem sancto illi pulcherrimæ charitatis officio 28. Octobris immorientem, septimo die pari morte secutus ad coronam, quam DEVS charitati illi heroicæ destinavit: tertio, viro septuagenario, peste quidem saucio, sed ad urgendos porro felices illos labores adhuc superstite.

ANNÆ PROVINCIÆ VENETÆ M. DC. LVII.

E trecentis sexaginta tribus Socijs, quos per tres domos, & octodecim Collegia hoc anno aluit Veneta hæc Provincia, decem è vita, quatuor è Societate abière: quorum loco duo & viginti in Societatem cooptati.

§. I. *Sacramenta. Missiones.*

1. Sacramenta præcipuus Missionum, & domi concionum fructus, omnia illustria, quædam etiam extraordinaria habuere.

Quo:

Quodam in loco adolescentula per sex menses, Christo ejurato, syngrophâ sangvine impudico exaratâ se dæmoni addixerat, ab eodem singulis noctibus adolescentis imagine convestito illusa, & nefariè dehonestata. sed & regendis pietate nefarijs hisce ludibrijs, cælesti Evcharistiæ mysterio quothebdomadis per audacissimum sacrilegium refecta. Hæc auditâ cujusdam è Societate de Christi passi cruciatibus appositè differentis concione, in lucem gratiæ respiravit, & pactione rescissâ, totam se Christo restituit.

2. Placentiæ luculenta nobis oblata occasio Evangelium exemplo etiam prædicandi. Sacerdos quidam secularis nostri nominis osor dicax, in rixa, quam ipse concitârat pro Collegij nostri foribus, mortuali vulnere saucius concidit & confessarium flagitavit. Advolavit Patrum unus quispiam, & in luto sangvineq; seminecem, voce, amplexu, fover, erigit, amanter expiat, & unâ cum alio, qui accurrerat, Patre amice inter brachia sublatum in Collegium introducit. Ibi Patres, ac Socij reliqui certatim pro se quisq; illius ambire obsequia, quâ vestibus exuendis, quâ lectulo componendo, quâ officijs alijs pro anima corporeq; infirmi satagere, stupente externorum, qui af-

fluxerant, coronâ, ipso verò verbis ruboris ac amoris plenis gratias DEO reddente, ac dicente: Quàm bonus es, Domine, qui me sceleratû justâ morte plectens, misericordiâ tuâ justitiâ tantam misces, ut me inter manus adeo sanctas mortem obire concedas. Inde quicquid ad exquisitam apparatusimâ mortis accuratorem spectat, ritè peractum est, & ignoscenciâ syngrapha, quâ vitæ suæ reis ignoscebat, palàm ab illo edita; mórsg; obita piè, feliciter. Cadaver tamen auctoritate publicâ cædis in locum debuit restitui. Sed ne inde ad sepulturam auferretur, à Collegij Rectore effectum est, qui illud in Collegio honorificè in feretro componi curavit, ut indè honoratior funebris pompa procederet, toto hoc eximiâ in hominem à nobis ista minimè commeritum benevolentia exemplo secundis Urbis rerum conscia sermonibus celebrato.

3. Vnum lubet è missione Faventinâ Card. Episcopi Rosetti postulatu factâ, & multorum fructuum sæcundâ hic particulatim adjungere; quod nempe illa non pagos tantum, sed & exules, latronesq; quosdam in sui admirationem exciverit. Fugitivorum enim perditorum manipulus in alta quædam nemora depressus, diditâ latè missionis famâ, Patrum alterum è pago accivit,

evit, qui omnes peccata confessos amuletis
caelestibus attemperatè instruxit.

§. 2. *Beatissima Deipara, Sodales,
Convictus.*

4. Arimini Nostro in templo repositum
albastrinum signum Deiparæ Drepanensis,
& ad Romanæ Professorum Domûs imita-
tationem, Sabbatina istic musica celebrari,
& Mariana quæpiam historia cœpta narrari,
quod etiam in magnæ DEIPARÆ pervigilijs
factitatum, sed cum eo auctario, quod nar-
ratione illâ concitatus universæ coacionis
animus ad eliciendum, conceptis à Sacerdo-
te præeunte verbis, contritionis actum in-
vitetur. Contritionem altâ voce peractam
excipit eodem tenore pronunciata ab o-
mnibus formula, quâ Parthenij quiq; Soda-
les in die cooptationis Sacramentum Vir-
gini Sodalium Reginae dicunt. quæ duo non
minùs utiliter fiunt, quàm facile, jucundè,
atq; ardentè. Neq; simile vero esse potest,
abesse inde JESVM & MARIAM ubi tot in
nomine illorum conveniunt. Aliud quid-
dam de Virgine Deipara memorabile nu-
mero II. referemus.

5. Parmæ in Sodalitio pœnitentiæ ora-
tione paræneticâ ita est ad pœnitentiam in-
citatus præ alijs publicus quidam Juris Do-
ctor.

etor, & causarum Judex, ut octavo post illam die descriptas in Schedâ universæ vitæ suæ noxas, particulatimq; digestas Patri Præsidi dederit in cœtu Sodalium recitandas. Pater ardorem viri non penitus aspernandum, moderandum tamen ratus, quædam inde quæ exempli interesse censebat delibavit, reo interea cum inserto in funem collo humi de genibus quæ legebantur audiente, collachrymantibus alijs ad exemplum tam inusitatæ virtutis: quam ille pergit etiam deinceps exemplis pluribus & pietatis additamentis augere.

6. Castilione in Sodalitate pœnitentiæ adolescens erat, in iram & arma æquo propensior, is ne Sacrum Congregationis nomen sanguinariâ quapiam præcipitantiâ funestaret, quoties in tironum sortitione nomen illius albo inferendum de urna prodibat, tacitè suppressibatur. Hoc demum anno cum ejus nomen fors denuo eduxisset, Pater cum bona illius fortuna non amplius comperendinandum ratus, & impetu quodam ac spe actus, nomen illius recitavit, ac pro more ut se cooptandus generali confessione accuratius expiaret, pro more Sodalium, invitavit. Quæ ille ubi promptè perfecit, perceptâ sacrâ Synaxi in Sodalium numerum est adlectus. Beneficij
tem-

tempestivitate ostendit eventus, qui Sodalium omnium animis altè infedit. Etenim noster ille Neo-Parthenius vix è templo domum redux, à sicarijs ex improvviso irrupentibus est interfectus; ita nempe rem sui Sodalis apud filium agente Patronâ Virgine, ut expiata illa anima corpus, non item vitam æternam, amitteret.

7. Parmense Nobilium Collegium lætissimum spectatæ nobilitatis, ingenij, ac virtutis seminarium est, gymnasiq; totius ac Sodalitatum exemplum. Ex ijs aliquot supra triginta consuetis Ignatij exercitationibus in quadragesimâ sunt instructi: nam theses, Cyrum in theatro, & præclara plura sed consveta, omitto. Cæterum nobilem dilectæ sibi juventutis indolem alienis exemplis terruit, ut incitaret DEVS. Juveni qui P. Ministro, ut vocant, refractariolus, à Rectore commonitus, ad ingenium redierat, cerviculamq; contumacem iterum iterumq; jaçtabat, serio tandem Rector, Vide sis, inquit, fili, quò tua isthæc pervicacia te perducatur. Abnuis obedire? Recusas vivere. Nullum enim è suis præceptis additâ brevioris vitæ comminatione asperavit DEVS, præterquàm illud, quo subiectos morigerari majoribus jubet. Obsequere, fili: ni facis, brevi senties, quàm vera loquatur legis.

legislator DEVS. Surdus ad hæc & ferreâ
 cervice adolefcens gravi paulo post morbo
 & vitâ defungitur, opportuno Seminarijs
 Documento, auctâq; Rectori authoritate:
 qui cum alterius quoq; impotentis effræna-
 tionem minis eundem exitum sortitis à
 Deo morte contritam vidisset, miseratione
 ac religione commotus, deinceps abstitit il-
 lã veluti vaticinatione comminari.

8. Ibidem alius præduræ cervicis, cum
 sæpè sub jugum à moderatoribus cogere-
 tur, immoderatus in Societatem efferbuit,
 dixitq; malle se absq; Sacramentis e vita di-
 scedere, quàm ad illa Societatis operâ uti.
 Hunc demum e Collegio ad suos reversum
 gravis in valetudo morti admovit, decreto-
 riam horam paucis horis interjectis distare
 pronunciantem sententiã peritorum. Qua-
 re migraturæ animæ quantocyus provide-
 ret. Ille id vero se facturum, sed non nisi
 apud aliquem de Societate dixit, negavitq;
 futurum aliter, quicquid diceretur Colle-
 gia majore locorum, quàm mortem hora-
 rum intervallo distare. Consilium ergo
 in arena capiendum rati, Sacerdotem igno-
 tum Jesuitæ in modum, quâ possunt, con-
 vestiunt, & cubiculo consulto non nihil ob-
 scurato tenebris dolum tegunt, ajuntq; Pa-
 trem illum felici ac fortuito casu illic re-
 per-

perum. Huic juvenis toto animo hilarius arcana conscientiae ritè aperuit, & expiatam animam DEO reddidit. Nempe DEO inconsultam fuisse illam vocem ita ostendente, ut qui veros Jesuitas olim oderat, in morte illorum vel umbra contentus, ac salutariter à suis delusus obiret.

§ 3. De quodam qui à Societate defecit.

9. Sacerdos prope sexagenarius in Societate Procuratoris munere præ, quàm religiosum addeceat, ad libertatem laxamentumq; abusus, ambesit animi viribus, contemptione modicorum paulatim decidit, & officio simul ac ordine motus est. Húc ad suos redeuntem in ipso Patriæ ac domûs limine divina seu vindicta seu poti⁹ miseratio est affecuta, nec totus interiret. Nam è vestigio domi æger, mortis præ foribus vicinæ velut odorem subodoratus è Probationis nostræ Domino, quæ prope aberat accito Patri universæ vitæ rationes per Sacramentum aperuit, omnibus morientium mysterijs communitus. Tum demum fufis abundè lachrymis infinis precibus postulavit, ut inter illos in atrio saltem mori sibi per nostram benignitatem liceret, inter quos indignè vixisset, subiq; justam expulsionem commeruisset.

Data ad Provinciæ Propositum super ea re

con-

confestim literæ, quarum tamen responsum antevertit mors moræ impatiens. Quare datum illi hoc solatij, ut sibi promissum in templo nostro locum audierit. Quare eò unde male vivus exciderat, benè mortuus, remigravit.

§ 4. De S. P. Ignatio, & Xaverio.

10. Carpi à gravi morbo quatuor ope S. P. Ignatij emersere; oleo vero Xaverianæ lampadis pristinam sanitatem se recipisse farentur centum & aliquot. Faventiæ infans S. Ignatij ope à DEO impetratus, eòq; Ignatij nomine insignitus, factus jam grandior, hoc anno excitata ruri ædicula natalem Ignatij sui diem solenni pagi totius frequentiâ celebravit, idemq; deinceps factitare constituit.

11. Beatissimæ DE I. Matris, & S. P. Ignatij munus est id quod narro, res ex antiquis nuperisq; permista, ideo attexenda. In Parmensi Nobilium Collegio, adolescens genere, ingenio, virtute, ac formâ pudicissimè liberali præclarus, cum nocte intempesta, sopitis altâ quiete contubernalibus, vigil DEVM impensius precaretur, fæminam coram se repente conspexit, quæ vultu potius brachiisq; porrectis quàm verbis lenocinata id agebat, ut persvaderet, quod immis-

si

Si aliàs dæmonis instinctu Sodales perditū
 non poterant. Sed imploratis à trepido
 adolescente flagranter JESV ac MARIÆ no-
 minibus, relicto post se tetri odoris vestigio
 evanuit, & castissimi juvenis gloriam non
 tantum incorruptam reliquit, verum novā
 etiam hac reportatā de carne simul ac dæ-
 mone victoriā cumulavit. Noctem reli-
 quam eo de triumpho lætus & gratus vi-
 ctor gratijs DEO palmarum datori agendis
 impendit. Quo tempore adfuit dilecto
 victori Deipara, Josephum inter atq; Ignati-
 um Loyolam media, & bono animo esse
 jussum erexit maternis verbis, ac illi lucu-
 lentam victoriam gratulata, dixit se adve-
 nisse ad palmam illi commeritam porrigen-
 dam. Quocirca cor panderet, ac à se pe-
 teret, quicquid percuperet. Ad hæc ado-
 lescens tenerrimæ fiduciæ pleno sensu. Quā-
 do, inquit, ô Domina, in tanti honoris me
 vocas audaciam, unum illud oraverim, ut in
 Filij tui Societate mihi liceat militare. Tum
 alterum tertiūmq; quiddam, seu unum utri-
 usq; complexione perfectum adjecit. An-
 nuit liberaliter Virgo, & hanc dixit Filij sui
 esse sententiam. Pergeret igitur, & se ope-
 ritanto dignum componeret. Virgini ac-
 cessit ad stipulator Ignatius, qui juvene m-
 amplexatus in Societatem cooptavit, ple-
 nūmq;

númque lætitijs, ac magnis ad virtutem animis reliquit. Hæc ut interverteret inimicus, ignotâ monachi manu fictæ literæ Patris nomine exarata allata sunt, quibus de religionis abijciendo consilio peracriter monebatur. Ad has mæsto, & positus humi genibus responsum dolenter lucubrantem, adfuit iterum Patronus Ignatius, qui DEIPARÆ Virginis legatum se memorans, damonis in ficto canobita dolos detexit, atque ad Patrem suæ conscientiæ moderatorem, ut omnia dilucidè referret, ac ex illius dictis divinam voluntatem introspiceret monuit. Ceterum cordati viri animos intrepidus assumeret, quicquid enim machinarum contra moturi essent hostes id omne brevi facili negotio pervincendum, DEO præsentem semper ad opem atque propitium. His quantum sit fidei tribuendum, tametsi solida integerrimi adolescentis virtus non obscure suggerere videatur, jamque juvenis in Societatem adlectus primam Virginæ promissionis partem impleverit, & secundam etiam inchoarit, lubet tamen tantisper prædictioni reliquæ significandæ supersedere, dum desideratum à juvene, promissum à Virgine res hæc tota exitum sortiatur.

§. 5. *Summarium de uno vitâ functo.*

12. 6. Decembris Ferrariæ magno extrariorum & domesticorum sensu obiit P. FRANCISCUS PALEARIVS 3. vota Professus, aureus ingenio, ut ajunt literæ, sed oculis cæcâ nocte sepultis. quam ille calamitatem, seu felicitatem, uti & nervos in dextrâ manu contractos, religiose ferens, eò se impensius dabat orandi studio, & affluentes ad pœnitentiam audiendi, domi deniq; Coadjutores Catechesi erudiendi. Eruditum ingenij ejus lumen typis lucem vidisset, nisi ab ijs, quæ scripserat, excolêdis oculos acerba illa cæcitas prohibuisset.

Ad Majorem DEI, Deiparæ, S.P.
Ignatij, & omnium SS. gloriam.

